

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der have været henviste til Finansudvalget.

Forhandlingen genoptoges.

Jacob Christensen: Jeg beklager meget, at den højtærede Trafikminister i sit Svar i Gaar ikke syntes villig til at tage Hensyn til Andragendet under Nr. 29 fra Silkeborg Byraad om Opretholdelsen af den nævnte Jernbaneoverkørsel. Naar Ministeren i sit Svar henviser Beboerne til selv at erstatte Overkørselen med Anlæg af en Luftbro eller muligvis en Underkørsel gennem en Tunnel, mener jeg, at dette er saa stort et Foretagende, at de fattige Grundejere, der her er Tale om, aldeles ikke ville kunne magte at gennemføre en saadan Foranstaltning. Jeg mener ogsaa, at naar Statsbanerne af den Grundværdistigningsskat, som Trafikministeren har stillet Forslag om, ville tage Halvdelen af det Beløb, som fremkommer ved Værdistigningen — hvilken Opfattelse jeg fuldt deler —, saa bør man fra Statsbanernes Side ogsaa være noget betænkelig ved gennem sine Foranstaltninger at paaføre Grundejerne direkte Tab, og man bør derfor ikke, hvis Nedlæggelse af Overkørselen gennemføres, henvise disse Grundejere til selv alene at tage Tabet, uden at der tages mindste Hensyn til eventuelle berettigede Andragender. Naar den højtærede Trafikminister samtidig henviser til, at man ogsaa her kunde anvende Grundværdistigningsprincippet, er det absolut misvisende, idet disse Grundejere, hvis denne Foranstaltning gennemføres, ville lide et føleligt Tab. Der kan altsaa ikke være Tale om, at disse Foranstaltninger, enten det nu bliver en Luftbro eller en Tunnel, skulde kunne gennemføres ved Hjælp af en Grundværdistigningsskat. Hvis saadanne Anlæg senere vise sig at blive nødvendige, vil jeg i alt Fald haabe, at man fra Statens Side vil være villig til at yde et Tilskud til Gennemførelsen.

Jeg skal i øvrigt ikke nærmere komme ind paa Enkelthederne i denne Sag, da jeg alt i mine første Udtalelser i Gaar omtalte de enkelte Ting, der ere af Interesse, og da ærede Medlemmer gennem Andragendets Ordlyd ville vide, hvad det drejer sig om: at Silkeborg Byraad har gjort sig til Talerør for disse mange smaa Grundejere, som have bygget paa Areaerne Syd for Jernbanen i god Tro til, at

bemeldte Jernbaneoverkørsel vilde blive opretholdt, men som nu ved den bebudede Nedlæggelse fra Statsbanernes Side trues med et føleligt Tab. Det er jo ikke her nogle ganske enkelte, der er Tale om, der er sikkert over 1,000 Mennesker, som direkte blive berørte af denne Foranstaltning. Jeg henstiller derfor paa ny til den højtærede Trafikminister at se med Velvillie paa Sagen. Naar Højres Minister i 1890 af Hensyn til Slagteriet — der var nemlig den Gang ikke væsentlig andet paa Pladsen end Slagteriet — kunde gaa med til at anlægge en Jernbaneoverkørsel, vil jeg haabe, at Venstres Trafikminister i Aaret 1907 vil være villig til at tage Hensyn ikke alene til det paagældende Slagterier, men ogsaa til de mange smaa Grundejere, som i god Tro have bygget deres Huse derude. Jeg haaber, at man paa en eller anden Maade vil kunne finde en Udvej, saaledes at de ikke blive paaførte det Tab, her er Tale om.

I hvert Fald vilde jeg gerne, at den højtærede Trafikminister, som jo i Gaar selv antydede, at det var først, naar Banen Silkeborg—Langaa var gennemført, at man ventede, at den store Gæne for Statsbanerne vilde fremkomme, vil vente og se, om Overkørselen virkelig ogsaa i saa høj Grad bliver generende.

Som sagt, jeg har i denne Sag endnu nogen Tiltro til den højtærede Trafikminister, og for ikke at blive berøvet denne Tro skal jeg tillade mig at tage mit Ændringsforslag til Andragendet under Nr. 29 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 2 udenfor Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren (Nørhøve): Idet jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelser i Gaar angaaende de to Andragender, som hele Udvalget har foreslaaet henviste til ham, vil jeg, da den højtærede Minister nærere Betænelighed ved Andragendet under Nr. 17, idet han frygtede for, at det kunde drage Konsekvenser efter sig, sige, at Udvalget ogsaa netop har talt derom, og man har været enig om, at man nødvendig vilde være med til at fremkalde store Konsekvenser, men jeg kan heller ikke se, at det, at man bevilger denne Mand noget højere Understøttelse, kan føre store Konsekvenser med sig. Denne Mand er jo bleven afskediget i Tidsrummet